

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Pc/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120205204
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120205204.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľky: K. X., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom O., zastúpená: U. X., bytom P. V. 8, O., proti povinnej osobe: E. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom E. XX, O., zastúpený: JUDr. Peter Havlík, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Damborského 13, Nitra, IČO: 50 361 864, v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zvýšenie výživného o sumu 400 eur zastavuje.

II. Vyživovacia povinnosť povinnej osoby (otca) na navrhovateľku sa s účinnosťou odo dňa 04.05.2020 zvyšuje zo sumy 320 eur na sumu 370 eur mesačne, ktoré je povinná osoba (otec) platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Nitra, č. k. 13P/128/2014-187 zo dňa 18.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.11.2014 a to v časti vyživovacej povinnosti povinnej osoby (otca) na navrhovateľku - K. X..

III. Vo zvyšnej časti sa návrh na zvýšenie výživného zamietá.

IV. Zročné výživné za obdobie od 04.05.2020 do 30.09.2021 vo výške 845,08 eura sa zaväzuje povinná osoba zaplatiť navrhovateľke do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka podala dňa 04.05.2020 na Okresný súd Nitra návrh na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, a to zo sumy 320 eur na sumu 800 eur mesačne, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že v čase pôvodného rozhodnutia bola študentkou na základnej škole Topoľová 8, Nitra, avšak v roku 2018 nastúpila do prvého ročníka na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Keďže sa štúdiom na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie a nemá stály príjem, ani iný majetok, vyživovacia povinnosť povinného ako jej otca trvá až do doby, pokiaľ sa nebude schopná sama živiť. Jej matka si voči nej plní vyživovaciu povinnosť dobrovoľne a to predovšetkým zabezpečením stravy, ubytovania, uhrádzaním školských výdavkov, zdravotnej starostlivosti, dovoleniek a celkového kultúrneho vyžitia. Taktiež jej matka zaplatila vodičský preukaz jej a jej bratovi (každý v hodnote 700 eur) a Cambridge certifikát v jazykovej škole (každý v hodnote 200 eur). Obom im matka platí paušál za telefón, tiež každý v hodnote 30 eur. Otec okrem stanoveného výživného vo výške 320 eur nikdy ničím neprispel navyše. Jej mesačné výdavky vzrástli nasledovne : 350 eur stravné, 100 eur cestovné (+ 100 eur parkovacia karta), študijné materiály a pomôcky 100 eur, ošatenie cca 200 eur, hygienické potreby + kozmetika cca 100 eur mesačne, voľnočasové aktivity 250 eur, zabezpečenie lekárskej starostlivosti min. 150 eur, telefón 30

eur a jazyková škola 200 eur/ semester. Ako prílohu predložila rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 13P/128/2014-187 zo dňa 18.09.2014 a potvrdenie o návšteve školy.

2. Povinná osoba vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na zvýšenie výživného uviedla, že nesúhlasí so zvýšením výživného na sumu vo výške 800 eur mesačne, pričom predložil potvrdenia o príjme vydané spoločnosťou Alarm system, s.r.o., TL Mont, s.r.o., RUBS, s.r.o., daňové priznanie spoločnosti TL Mont s.r.o. a Alarm system, s.r.o., zároveň poukazujúc na hospodárske výsledky uvedených spoločností. Podľa jeho názoru nie je zrejmé, z čoho navrhovateľka vychádzala pri uvedených výškach jej mesačných výdavkov, kedy je zrejmé, že ani on nemá také vysoké mesačné výdavky. Poukázal na ustanovenia § 62 ods. 1, 2 a 5 a § 75 ods. 1 zákona o rodine. Pri určení konkrétnej výšky výživného treba vychádzať z toho, aká finančná suma mesačne je potrebná k úhrade odôvodnených potrieb dieťaťa. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom, ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Akcentoval na informačnú povinnosť dieťaťa spolupracovať s rodičom v otázke výživného, ktorá podľa jeho názoru vyplýva z ustanovenia § 43 ods. 3 Zákona o rodine. Navrhol zamietnuť návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom v danom prípade bolo nevyhnutné vzhľadom na značne vysoko obštrukčné správanie účastníkov konania potrebné vykonať viac pojednávaní. V tejto súvislosti súd nevyhnutne poznamenáva, že medzi účastníkmi sú nielen veľmi napäté, vyostrené, ale toho času až nepriateľské vzťahy, pričom súd má o uvedených skutočnostiach bezprostrednú pozitívnu vedomosť z konania, ktoré bolo vedené pred tým istým zákonným sudcom pod spisovou značkou 16C/270/2015 (ktorého predmetom konania bolo vyporiadanie BSM). V tomto kontexte, neopomínajúc pritom zásadu bezprostrednosti a ústnosti možno poznamenať, že pozornosti súdu neuniklo, že značná animozita účastníkov konania sa preniesla aj do predmetného konania, keď sa účastníci snažili účelovo oddialiť rozhodnutie súdu bez zjavnej príčiny, sledujúc svoj cieľ znepríjemniť procesnú situáciu, ale aj samotný priebeh konania protistrane a súčasne aj súdu samotnému. Z tohto uhla pohľadu tendencie uškodiť tomu druhému neostali ani skryté, pretože účastníci v samotnom priebehu konania otvorene a recipročne demonštrovali svoje nenávistné a nepriateľské nastavenie. Súd v konaní ani nevypočul navrhovateľku a to práve z dôvodu, že sa matka snažila ospravedliňovať jej neprítomnosť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, podľa názoru z dôvodu ochrániť ju pred priamymi prejavmi animozity jej a povinného ako jej rodičov, ktoré boli imanentnou súčasťou každého pojednávania. Navrhovateľka sa osobne zúčastnila jediného pojednávania a to dňa 31.05.2021, avšak toto bolo zmarené obštrukčným návrhom právneho zástupcu povinného (otca), ktorý sa snažil dosiahnuť, aby zástupca navrhovateľky ako jej matka, navrhovateľku nezastupovala pre rozpor záujmov, ktorý v predmetnom prípade ani neexistoval. Ostatné pojednávania súd vykonal v jej neprítomnosti, avšak z dôvodu, že táto mala svojho zástupcu, bolo možné vec prejednať a rozhodnúť aj v jej neprítomnosti. Súdu je zjavné, že po termíne pojednávania, ktoré sa konalo dňa 31.05.2021 sa navrhovateľka odmietla zúčastniť ďalších nariadených termínov pojednávania, hoci nepredložila súdu žiaden doklad o jej nepriaznivom zdravotnom stave, a to pravdepodobne práve pre otvorený konflikt na uvedenom pojednávaní. Následne bolo úlohou súdu v konaní rozhodnúť aj z hľadiska princípu hospodárnosti, pretože viacnásobným odročovaním pojednávania by prišlo k zbytočným prietahom, ktoré však aj tak zavinili samotní účastníci, pretože súd vo veci riadne konal.

4. Na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľky zobrala svoj návrh čiastočne v časti o zvýšenie výživného o sumu 400 eur späť a to oboznámením súdu s jej vyjadrením vo veci vedenej pred Okresným súdom Nitra, sp. zn. 10Pc/11/2020, pričom zotrvala na návrhu v ostatnej časti - v časti o zvýšenie výživného o 80 eur. Dcéra je teraz stále unavená. Vo vzťahu k výživnému uviedla, že výživné chodí na jej účet, pričom toto dcéra minie podľa vlastného uváženia, nedáva jej z neho nič. Výdavky na stravu sú cca. 250 eur, avšak výdavky na cestovné momentálne nevie vyčísliť, pretože nevie za koľko si kupuje dcéra parkovaciu kartu. Dcéra má zvýšené výdavky na lieky, pretože užíva nutridrink, ako aj vitamíny na zlepšenie zdravotného stavu. Mesačne na vitamíny minie 30 eur, na nutridrink 30-50 eur. Dcéra má výdavky na študijné materiály, pretože si chodí tieto prefocovať, čo nie je lacná záležitosť. Do jazykovej školy momentálne nechodí, pretože už má certifikát. Čo sa týka ostatných jazykov tie si rieši v rámci školy, tieto náklady nepredstavujú veľké náklady. Náklady na bývanie dcéra nemá, pretože ona platí 550 eur, pričom od dcéry nepožaduje žiadne peniaze ohľadne bývania. Obidve deti vychovala rovnako, žiaľ povahové črty sa zmeniť nedajú tieto majú deti po obidvoch rodičoch. Vo vzťahu k trestnému konaniu, ktoré bolo vedené na OSNR, uviedla, že v uvedenom konaní sa na polícii stratili kamerové záznamy.

Dcéra má dodnes z toho traumy a určite to nebolo adekvátne riešenie zbit' ju. Čo sa týka tej arogancie tak znova zopakovala, že dcéra je arogantná aj v jej očiach, pretože ona sa tak nevie správať. Je pravda, že syn sa snaží byť slušný, avšak o nejakom veľkom záujme vo vzťahu ku otcovi tu nemôžeme hovoriť. Ak sa otec pýta, či syn niečo nepotrebuje, otec podmieňuje túto potrebu osobným stretnutím, avšak syn to odmieta. Momentálne je v Brne na vysokej škole a je rád, že má toto všetko za sebou a nemusí to riešiť. Čo sa týka záujmu dcéry o zdravotný stav otca, ona sa o jeho zdravotný stav nezaujíma, pričom dcéra to pravdepodobne berie rovnako. Rovnako sa otec nezaujíma o zdravotný stav dcéry, bolo to tak počas manželstva ako aj po rozvode. Mal by si každý uvedomiť, že dáva oveľa viac ako povinný, napríklad zákrok dcéry v Holandsku stál 1600 eur. Chce sa opýtať koľkokrát otec pomohol dcére pri nástupe na strednú školu a vysokú školu, pričom jej nikdy nepomohol, ani v osobných problémoch. Právo na výživné má dcéra ako absolútny nárok, otec sa nemusí obávať, pretože o 3 roky vyživovacia povinnosť zanikne. V záverečnej reči uviedla, že od rozvodu nežiadali o zvýšenie výživného napriek tomu, že navrhovateľka prešla na strednú, následne na vysokú školu a to je takmer 8 rokov od rozvodu. Od vtedy došlo k zvýšeniu cien tovarov a služieb, teda všetkého.

5. Povinná osoba na pojednávaní uviedla, že medzi ním a dcérou chýba riadna komunikácia, pretože by jej vedel zabezpečiť prefocovanie materiálov do školy vo vlastnej firme, čím by ušetrila finančné prostriedky. Vedel by jej zabezpečiť brigádu. Dcére takisto ponúka bývanie u neho, ako aj finančnú pomoc, ak by o nej vedel. Napriek tomu, že je svojprávná na pojednávanie neprišla a situáciu rieši iba jej matka. Podľa jeho názoru, by sa mala vyjadriť dcéra a nie ťahať peniaze cez súd. Dieťa pomaly ani nepozná, dlho ju nevidel. Pracuje vo všetkých spoločnostiach, ktoré uviedol vo svojom písomnom podaní, v týchto pracuje na zmluvu. Je konateľom a spoločníkom v spoločnosti Alarm System, s.r.o. a TL Mont s.r.o. V spoločnosti Alarm System má účasť vo výške 20 % a v spoločnosti TL Mont mám účasť 50 %, pretože nie je jediným spoločníkom. Výdavky na bývanie predstavujú okolo 100 eur, úver platí vo výške 347 eur, výdavky na stravu rieši firma a cez víkend chodí k rodičom. V spoločnej domácnosti býva sám. Žiadne výdavky ohľadne zdravotného stavu nemá, výdavky na cestovné takisto znáša spoločnosť TL Mont s.r.o. Prakticky všetky výdavky okrem bývania hradí jeho spoločnosť TL Mont s.r.o.

6. Právny zástupca povinnej osoby na pojednávaní uviedol, že nemá problém s iniciatívou navrhovateľky prezentovanou na tomto pojednávaní (ohľadne späťvzatia časti o zvýšení výživného vo výške 400 eur). Dal súdu na zváženie postup podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, ktorý precizuje, že výživné sa nepriznáva pokiaľ je to v rozpore s dobrými mravmi, pričom poukázal aj na ustálenú judikatúru krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/124/2017, kde poukázal na to, že je povinnosťou súdu skúmať rozsah oprávnenia oprávnenej osoby a či toto oprávnenie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Predmetom úpravy sú vzťahy medzi subjektami rodinného práva, pričom na tieto sa viažu vyživovacie povinnosti. V prípade narušenia rodinných vzťahov toto zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa konania v rozpore s dobrými mravmi dopustila požadovala plnenie založené práve na takomto osobnom vzťahu. V predmetnom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil ako správny postup súdu druhej inštancie, keď tento zobral na zreteľ skutočnosť, že odporkyňa dlhodobo odmieta kontakt s navrhovateľom, avšak výživné požaduje. Doplnil že v tomto konkrétnom prípade to narušenie dobrých mravov zo strany navrhovateľky spočíva nielen v odmietaní, ale aj v neslušnom a arogantnom správaní voči otcovi. Dôkazom toho je situácia, ktorú popísal na predchádzajúcom pojednávaní, keď dcéra otca nielenže odmietla pozdraviť, ale mu ani neodzdravila a povedala, že sa nemá s ním o čom baviť. Samotný nezáujem, pokiaľ by nemal byť v rozpore s dobrými mravmi by mal obsahovať aspoň elementárne zásady slušného správania prinajmenšom v tom, že otcovi odzdraví a nebude ho ponižovať. Arogantnosť správania navrhovateľky potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Nitre a to uznesením sp.zn 1To/76/2018 keď na strane 6 hovorí o tom, kde súd uvádza zistenia zverejnenia fotografie maloletej dcéry na internete hodnotiacich ako nevhodné v spojení s aroganciou v jej správaní čomu korešpondujú aj znalecké psychologické závery o jej problematickej osobnostnej výbave. Rozsah konania prekračujúceho dobré mravy sa týka aj poslednej komunikácie zo strany otca, teda pokusu o komunikáciu o jeho zdravotnom stave a pomoci. Pokiaľ zástupkyňa navrhovateľky tvrdí, že navrhovateľka nedostala tieto sms aj s ohľadom na to, že vážnosť zdravotnej situácie pretrváva. Vo vzťahu ku konaniu, ktoré bolo postúpené Okresnému úradu v Nitre (predtým vedené na OS NR 5T/93/2017) skončilo tak, že otec (povinná osoba) nebola ani v priestupkovom konaní uznaná za vinnú. Chápe, že vzťahy v spoločnosti sa vyvíjajú, ale ani ustálená judikatúra nepovažuje ten vývin za taký, aby správanie ktoré bolo prezentované zo strany navrhovateľky mohlo byť vyhodnoteného ako správanie v súlade s dobrými mravmi. Vo vzťahu k obštrukciám uvádza, že dcéra s otcom nekomunikuje

správa sa arogantne na rozdiel od syna, ktorý otca navštevuje a prejavu aktívny záujem o jeho osobu. V záverečnej reči právny zástupca poznamenal, že tvrdenia v civilnom konaní majú byť podopreté dôkazmi a tie zo strany navrhovateľky absentujú. Náklady na výživu nie sú skutočnosťou všeobecne známou, ktorá by sa nedokazovala. Navrhovateľka nepreukázala oprávnenia nákladov. Naopak otec preukázal zhoršenie zdravotnej situácie, jednak v ekonomickej činnosti, ale najmä v rozsahu jeho zdravotného stavu. Tvrdenia, ktoré sú zhodné v tomto konaní z oboch strán je tvrdenie, že dcéra je arogantná to potvrdila aj matka, bolo to dokázané v trestnom konaní, matka rovnako potvrdila, že dcéra sa nezaujíma o povinnú osobu, čo matka ospravedlňuje a schvaľuje. Otec popiera tvrdenia zástupcu navrhovateľky, že sa nezaujíma o dcéru naopak dôkazom, že sa zaujíma bola aj situácia, ktorú PZ popísal na predchádzajúcom pojednávaní a popis tejto situácie ani navrhovateľka ani zástupkyňa nepoprela. Tvrdenie matky o nákladoch v Holandsku a iných zdravotných osvedčeniach v podstate je nepreukázateľné a otázne či pod týmito nákladmi matka nemyslela plastické operácie, ktoré navrhovateľka absolvovala v značnom rozsahu. Pani zástupkyňa položila otázku z akého titulu vyplývajú eventuálne nároky otca, dobré mravy sú obsiahnuté najmä v kultúrnych a náboženských normách, ktorými sa spoločnosť riadi. Naša ústava, preambula odkazuje na Cyrilo-metodskú tradíciu čo je veľmi silný odkaz základnej právnej normy na pravidlá slušného správania. Základom kresťanských noriem správania je desatoro v tom prinajmenšom jeho generácia a staršie boli vychované a vidí, že aj mnoho mladých ľudí. V zmysle desatora cti otca a matku svoju, tu je skrytý odkaz - dobré mravy. Toto by malo platiť aj pre tento prípad prinajmenšom v rozsahu, že (dcéra) tomu otcovi aspoň odzdraví a nepovie, že nemá sa s ním o čom baviť a už keď je taká hrdá a nemá sa o čom baviť tak je tak hrdá, že nechce ani výživné to by bol konzistentný pohľad na osobnosť. Rozpor s dobrými mravmi je v tomto prípade dokázaný minimálne 3 dôkazmi a preto navrhli, aby súd na základe vykonaného dokazovania v zmysle § 75 ods. 2 a plniace aj výchovnú funkciu voči účastníkom konania zhodným usmernením zamietol.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a zástupcu oprávnenej osoby, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania a zistil nasledovný skutočný a právny stav :

8. Vyživovacia povinnosť povinnej osoby voči navrhovateľke (plnoletej dcére) bola (naposledy) upravená rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 13P/128/2014-187 zo dňa 18.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.11.2014. V tom čase mala navrhovateľka 14 rokov a navštevovala Základnú školu Topoľová 8 v Nitre. Mesačné výdavky na vtedy maloletú navrhovateľky predstavovali na stravu 150 eur, telefón 20 eur, školské potreby 15 eur, oblečenie 100 eur, jazdecká škola 40 eur, jazyková škola 24 eur, strava v škole 23 eur, doučovanie 50 eur, krúžky 40 eur, lieky 15 eur, hygienické potreby 15 eur, drogéria + kozmetika 20 eur, internet 8 eur, vreckové 30 eur, kino + kúpalisko + kolotoče 25 eur, lekárske vyšetrenia 30 eur, cestovné na autobus 10 eur. Okrem mala vtedy maloletá výdavky aj na školské výlety 500 eur ročne a detský tábor 195 eur ročne. Mesačné výdavky boli vtedy vo výške 615 eur a okrem toho mimoriadne výdavky v sume 695 eur ročne na výlety a tábory. Otec ako povinná osoba vtedy pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba ako konateľ a spoločník obchodných spoločností CORADO-NETSEC, s.r.o. a Alarm system, s.r.o. Okrem toho bol zamestnaný v spoločnosti RUBS, s.r.o., kde pracoval ako vedúci zamestnanec. Podľa potvrdenia o príjme od zamestnávateľa Alarm system s.r.o. predstavoval jeho priemerný mesačný príjem za obdobie 04/2013 -3/2014 sumu 155,35 eur netto. Okrem toho mu boli za obdobie 6/2013-12/2013 vyplatené diéty v sume 6363 eur. Podľa potvrdenia o príjme zo závislej činnosti zo spoločnosti RUBS s.r.o. predstavoval jeho priemerný mesačný príjem 74,10 eur. Podľa potvrdenia o príjme zo spoločnosti CORADO-NETSEC s.r.o. predstavoval priemerný mesačný príjem otca 35,08 eur netto. Podľa daňového priznania spoločnosti CORADO-NETSEC s.r.o. za rok 2013 predstavovali všetky výnosy spoločnosti sumu 8890,72 eur, pričom výdavky boli v sume 8170,20 eur. Z uvedeného vyplýva, že výsledok hospodárenia spoločnosti NETSEC s.r.o. predstavoval v roku 2013 zisk 720,52 eur. Z daňového priznania spoločnosti Alarm system s.r.o. za rok 2013 súd zistil, že všetky výnosy spoločnosti predstavovali sumu 323729,78 eur, výdavky spoločnosti boli v sume 318192,05 eur, tzn. že spoločnosť v roku 2013 hospodárila so ziskom 5537,73 eur. Náklady na bývanie podľa vyúčtovania Okresného stavebného bytového družstva Nitra, ktoré uhradil povinný, predstavovali v roku 2013 sumu 1986,56 eur, t.j. 165,55 eur mesačne. Taktiež splácal úver na výstavbu nehnuteľnosti od Sberbank Slovensko a.s, ktorý si zobrali spoločne so zástupkyňou navrhovateľky dňa 25.04.2013 vo výške 99 000 eur. Povinný vtedy špecifikoval priemerné mesačné výdavky na mal. K. nasledovne: strava doma 130 eur, telefón 10 eur, školské potreby 8,33 eur, oblečenie 20 eur mesačne, školská strava 15 eur mesačne, jazyková škola 24,17 eur, doučovanie 4,17 eur (50 eur ročne), lieky 10 eur, hygienické potreby, drogéria a kozmetika spolu 10 eur, vreckové 20 eur, kino, kúpalisko, kolotoče 10 eur, lekárske ošetrenie 10 eur, školské výlety 8,33 eur (100 eur ročne). Spolu predstavujú mesačné výdavky podľa navrhovateľa

na maloletú K. sumu 279,99 eur. Mesačné výdavky na mal. Róberta navrhovateľ špecifikoval v sume 246,83 eur a pozostávajú: strava doma 120 eur, telefón 10 eur, školské potreby 8,33 eur, oblečenie 15 eur mesačne, školská strava 23 eur, jazyková škola 24,17 eur, lieky 3 eurá, hygienické potreby 5 eur, vreckové 15 eur, kino, kúpalisko, kolotoče 10 eur, lekárske ošetrovanie 5 eur, školské výlety 8,33 eur (100 eur ročne).

9. Aktuálne je navrhovateľka (plnoleté dieťa) oproti poslednej úprave výživného staršia približne o 7 roky, pričom medzičasom na jej strane prišlo k zásadnej zmene pomerov, pretože medzičasom nastúpila na strednú školu, v čase začatia tohto konania navštevovala 1. ročník Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. V akademickom roku 2021/2022 je navrhovateľka druháčkou na vyššie uvedenej univerzite. Navrhovateľka uviedla v návrhu svoje mesačné náklady po jej nástupe na vysokú školu, ktoré konkretizovala po nasledovných položkách : stravné 350 eur, cestovné 100 eur (+100 eur parkovacia karta), študijné materiály a pomôcky 100 eur, ošatenie cca. 200 eur, hygienické potreby + kozmetika cca. 100 eur, voľnočasové aktivity 250 eur mesačne, zabezpečenie lekárskej starostlivosti min. 150 eur, telefón 30 eur, jazyková škola 200 eur za semester. Navrhovateľka, ani po viacnásobných výzvach súdu svoje výdavky nezdokladovala, nepredložila žiaden písomný doklad, ktorý by potvrdzoval všetky ňou tvrdené a vyššie uvedené výdavky.

10. Zástupca navrhovateľky svoje príjmy a výdavky ani po výzve súdu nezdokladovala.

11. Povinná osoba vo vzťahu k svojim výdavkom uviedla, že prakticky všetky výdavky znáša a hradí jeho spoločnosť TL Mont s.r.o. (v ktorej má ako spoločník účasť 50%) a to okrem bývania. Jeho výdavky na bývanie predstavujú 100 eur mesačne a na úver 347 eur. Podľa posledného potvrdenia o príjme zo závislej činnosti zo spoločnosti RUBS s.r.o. zo dňa 03.05.2021 predstavoval jeho priemerný mesačný príjem 125,59 eura, príjme zo závislej činnosti zo spoločnosti TL Mont s.r.o. zo dňa 03.05.2021 predstavoval jeho priemerný mesačný príjem 125,09 eura. Podľa daňového priznania spoločnosti TL Mont s.r.o. (v ktorej má účasť ako spoločník 50 %) za rok 2020 predstavovali výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti sumu 59746,80 eura, pričom výdavky boli v sume 1172,30 eur. Podľa daňového priznania spoločnosti Alarm system, s.r.o. (v ktorej má účasť ako spoločník 20 %) za rok 2020 predstavovali výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti sumu -36882,04 eura, pričom výdavky boli v sume 15951,26 eura.

12. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/76/2018-35 zo dňa 31.05.2018 vyplynulo, že v trestnej veci obžalovaného E. X. (povinná osoba) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona (povinná osoba), odvolací súd zamietol sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra proti rozhodnutiu Okresného súdu Nitra, ktorý postúpil trestnú vec obžalovaného Okresnému úradu Nitra, priestupkovému oddeleniu. Zo skutkovej vety rezultovalo, že povinný sa mal dňa 16.10.2015 vo večerných hodinách asi o 21.00 hodine v O. na Y. ulici č. XX v byte, kde býval v spoločnej domácnosti s poškodenými K. Š..., nar. 26.03.2000, ktorá je jeho dcérou a U. X., ktorá bola jeho manželkou, sa poškodeným bezdôvodne verbálne a fyzicky vyhrážal tak, že obom opakovane vulgárne a oplzlo nadával, napadol maloletú poškodenú K. Š... tak, že ju vyfackal po tvári, chytil ju za vlasy a niekoľko vlasov jej vytrhol, potom ju opäť vyfackal po tvári, dôsledku čoho jej začala tiecť krv z nosa a keď ju začala poškodená U. X. brániť, vyhrážal sa, že ich zabije, vyhodí ju z balkóna, narobí im problémy a nahlási na sociálny úrad, vyhodí ich z bytu a zopakoval, že ich zabije, čím maloletej poškodenej K. Š... spôsobil pomliaždenie ľavej lícovej oblasti tváre, ľavej strany nosa s povrchovým pomliaždením ľavej vlasovej časti hlavy, v dôsledku čoho poškodené mali z neho strach a skutočnú obavu o život, pretože ich napadol a vyhrážal sa im už aj v minulosti. Účastníci konania zhodne potvrdili konanie, ktoré bolo postúpené na priestupkový správny orgán skončilo tak, že povinný - E. X. nebola uznaný za vinného.

13. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), Navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

14. Podľa § 29 ods. 3 CMP, súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

15. Zástupkyňa navrhovateľky vzala počas konania svoj návrh na zvýšenie výživného o sumu 400 eur späť a to s ohľadom na skutočnosť, že súd ju oboznámil s jej vyjadrením vo veci vedenej pred Okresným

súdom Nitra, sp. zn. 10Pc/11/2020. Pretože navrhovateľka prostredníctvom svojej zástupkyne využila svoje dispozičné oprávnenie a vzala návrh čiastočne v sume o zvýšenie výživného vo výške 400 eur späť, súd akceptoval späťvzatie návrhu a konanie zastavil. Právny zástupca povinnej osoby sa na pojednávaní najskôr vyjadril, že nemá mandát sa vyjadriť k čiastočnému späťvzatiu návrhu (nahrávka z pojednávania zo dňa 17.09.2021), následne však uviedol, že nemá problém s takouto iniciatívou, ktorá je navyše výrazne v prospech v povinného, z čoho súd vyvodil, že súhlasí s čiastočným späťvzatím. Okrem toho, nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že je doslova pozoruhodné, že právny zástupca podľa jeho vyjadrenia nemal mandát vyjadriť sa k čiastočnému späťvzatiu, ale k meritu veci takáto prekážka pre neho objektívne neexistovala, hoci povinná osoba mala vedomosť o tom, že navrhovateľka navrhovala zvýšenie výživného len o 80 eur a to na prvom pojednávaní dňa 03.05.2021. Podľa názoru súdu, z predloženého plnomocenstva (č. I. 76) je úplne evidentné, že povinný ho splnomocnil na všetky úkony s konkretizáciou konania na ktoré sa malo uvedené plnomocnenstvo vzťahovať (vec 16Pc/11/2020), teda aj na súhlas s čiastočným späťvzatím.

16. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákona o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (Zákon o životnom minime).

19. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

20. Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 65 ods. 3 zákona o rodine výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

22. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

24. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil, a to ani do budúcnosti so zreteľom na predpoklad zvyšujúcich sa potrieb oprávneného dieťaťa v súvislosti s jeho vekom, rastom a štúdiom. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné sa

živíť znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

26. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ako okolnosť zakladajúca trvanie vyživovacej povinnosti rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Aplikácia prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živíť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa (pojem „sústavná príprava na povolanie“ si pre svoje potreby definujú viaceré zákony, čo môže byť pre súd určitým návodom).

27. Oprávnené dieťa ako aj povinný rodič môžu podať návrh na zmenu výšky výživného, ak sa zmenia okolnosti, za ktorých bolo výživné stanovené. Kritériá pre určenie výšky výživného sú stanovené odôvodnenými potrebami oprávneného dieťaťa a schopnosťami a možnosťami povinného rodiča. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť takej povahy, aby tu bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Takouto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť podstatné dôvodné zníženie príjmov, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť napr. v dôsledku nástupu na vysokú školu, potom je to tiež vyšší vek oprávneného.

28. Stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je nemenné. Môže dôjsť totiž k zmene pomerov ako na strane povinného, tak i na strane oprávneného, pokiaľ sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, môžu znamenať dôvod pre novú úpravu vyživovacej povinnosti. Súd pri svojom rozhodovaní v takomto konaní zisťuje okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá prívodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie a iné (rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24CoP/25/2016 zo dňa 23.11.2016).

29. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú spojené zvýšené výdavky (rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/196/2016 zo dňa 07.12.2016).

30. Jedným z kritérií pri určovaní vyživovacej povinnosti je zistenie, či by prípadné priznanie výživného nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy nie sú zákonom výslovne definované. Rozumieme nimi nepísané pravidlá slušnosti, tolerancie, poctivosti a ľudskosti, mravné princípy na danom mieste a čase akceptované spoločnosťou, ktoré súd posudzuje v kontexte konania účastníkov v každom konkrétnom prípade individuálne. Výživné by tak nemohlo byť priznané, len ak by tu boli prítomné dôvody na jeho nepriznanie. Z dostupnej judikatúry možno usúdiť, že v danom prípade nestačí len nevďačnosť oprávneného, prípadne nezájum dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov. V rozpore s dobrými mravmi by bolo priznanie výživného na plnoletého, ktorý si výživu zabezpečuje z vlastných zdrojov, prípadne ak má byť určené výživné bývalému manželovi, ktorý stratil možnosť zárobku svojou trestnou činnosťou, alebo ak má byť určená vyživovacia povinnosť deťom voči rodičom, ktorí sa o ne nestarali, nezaujímal, prípadne ich opustili. Posúdenie toho, či ide o porušenie dobrých mravov, je ponechané na úvahe príslušného súdu. Ak bolo právo na výživné už priznané pred tým, ako nastali okolnosti odôvodňujúce zánik tohto nároku, môže povinný podať na súd návrh na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 78 Zákona o rodine.

31. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k jednoznačnému záveru a to ohľadne zásadnej zmeny pomerov na strane navrhovateľky, ktorá v súčasnej dobe stále vykonáva sústavnú činnosť smerujúcu

k príprave na svoje budúce povolanie a to štúdiom na vysokej škole, konkrétne v dennej forme štúdia, čo samo o sebe determinuje skutočnosť, že táto nie je schopná sama sa živiť. Štúdiom na vysokej škole, osobitne v dennej forme štúdia pochopiteľne znemožňuje navrhovateľke ako oprávnenej osobe, aby sa riadne zamestnala, pretože podstatou prezenčnej dennej formy štúdia je pravidelná príprava študenta na prednášky a praktické semináre, čo zakladá trvanie vyživovacej povinnosti otca ako povinnej osoby. Čo sa týka navrhovateľky, u tejto preukázateľne prišlo k podstatnej zmene pomerov od naposledy určeného výživného rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 13P/128/2014-187 zo dňa 18.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.11.2014, pričom uplynula doba takmer 7 rokov, pretože u navrhovateľky sa s vekom zvyšovali jej potreby, a to aj preto, že už neštuduje na základnej škole, ale na škole vysokej. Čo sa týka nárastu cien za stravu, bývanie, energie, plynutím času sa zvyšujú rovnako u všetkých ako na strane navrhovateľky tak aj na strane osoby, ktorá je povinná platiť výživné, pričom rast cien je notoriou, teda skutočnosťou, ktorá je všeobecne známa, ergo nie je potrebné ju dokazovať. Potrebné je však preukazovať konkrétne náklady, čo však navrhovateľka preukázateľne nespĺnila, preto súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného návrhu, a síce, že v danej veci je potrebné odo dňa podania návrhu zvýšiť výživné o 50 eur. Takýto záver súdu podporuje aj ustálená súdna prax, podľa ktorej je plynutie času objektívnym dôvodom zakladajúcim zmenu pomerov na strane navrhovateľky. Uplynutie dlhšieho času od posledného rozhodnutia súdu o výživnom (v danom prípade takmer 7 rokov) priamo zo zákona síce nevyplýva, je však v súlade so závermi judikatúry vo veciach výživného. Zmenu pomerov okrem uplynutia dlhšej doby súd vidí na strane navrhovateľky ako osoby oprávnenej z výživného aj v tom, že navrhovateľka si podala svoj návrh po nástupe na vysokú školu, čoho racionálnym dôsledkom je aj zvýšenie nákladov na život, záľuby, záujmy, ako aj nákladov súvisiacich so štúdiom. Tak ako je to pri výživnom na maloleté deti, aj v prípade plnoletých detí odkázaných na výživu z dôvodu ich prípravy na budúce povolanie je ich právom podieľať sa na rovnakej životnej úrovni ich rodičov. Opomenutie povinnosti zo strany navrhovateľky preukázať jednotlivé položky svojich nákladov, súd sankcionoval čiastočným zamietnutím návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti o sumu 80 eur, keď zvýšil výživné o sumu 50 eura a vo zvyšnej časti návrh zamietol, vzhľadom na zmenu pomerov v dôsledku objektívneho plynutia času, ako aj nástupu navrhovateľky na vysokoškolské štúdium, zohľadňujúc nadobudnutie plnoletosti počas plynutia času.

32. Čo sa týka výdavkov povinnej osoby, tieto možno hodnotiť vo svojej podstate ako rovnaké, aké boli v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti súdom, pri zohľadnení skutočnosti, že povinný platí úver, ktorý uviedol aj pri rozvoze manželstva (99.000 eur), čo predstavuje sumu 347 eur mesačne, o čom má súd vedomosť aj z konania, ktorého predmetom bolo vyporiadanie BSM (16C/270/2015), a 100 eur na bývanie, ako aj skutočnosti, že povinná osoba platí zvýšené výživné vo výške 350 eur a to na syna E. X. mladšieho, a to od 04.05.2020. Ostatné výdavky podľa jeho vyjadrenia znášajú jeho spoločnosti, respektíve spoločnosť, čo možno považovať za významnú skutočnosť ohľadne možnosti prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným vo výške 370 eur, ktoré nebude pre neho predstavovať žiaden ekonomicky problém, ani nebude mať takáto okolnosť žiaden negatívny finančný dopad na jeho finančnú situáciu z nasledovných dôvodov. Čo sa týka príjmov, u povinnej osoby došlo od naposledy určenia výživného k zlepšeniu ekonomickej situácie, keď v spoločnostiach RUBS s.r.o., TL Mont s.r.o dosahoval príjem zo závislej činnosti cca 125 eur v každej spoločnosti, čo činí 250 eur, pričom predtým cca 265 eur (takisto príjem zo závislej činnosti v spoločnostiach RUBS s.r.o., Alarm system s.r.o. a CORADO-NETSEC s.r.o. Povinný mal v čase pôvodne určovaného výživného vyplatený od 06/2013 až 12/2013 diéty v celkovej výške 6363 eura (cca. 1060 eura na mesiac), pričom jeho spoločnosti dosahovali zisk za rok 2013 v celkovej výške 720 eur - 60 eur mesačne (NETSEC s.r.o.) a Alarm system s.r.o. hospodárila zo ziskom 5537,73 eura (461,77 eura mesačne). Oproti tomu, podľa daňového priznania spoločnosti TL Mont s.r.o. (v ktorej má účasť ako spoločník 50 %) za rok 2020 predstavovali výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti sumu 59746,80 eura ročne, pričom jeho podiel na zisku ako 50 % spoločníka činí sumu 29873,40 eura (2489,50 eura na mesiac) a podľa daňového priznania spoločnosti Alarm system, s.r.o. (v ktorej má účasť ako spoločník 20 %) za rok 2020 predstavovali výsledok hospodárenia predmetnej spoločnosti sumu -36882,04 eura, pričom jeho podiel na strate ako spoločníka s 20% účasťou predstavuje - 7376,40 eura ročne (- 614,70 eura mesačne), čo však súd nezohľadnil pri výpočte čistej mzdy a to z dôvodu, že podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka sa podnikaním rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu. Pokiaľ je teda povinná osoba spoločníkom v obchodnej spoločnosti, ktorá nevytvára zisky, potom ide o výdavky, na ktoré nie je nevyhnutné prihladiť, keďže takéto konanie možno hodnotiť ako

preberanie neprimeraných majetkových rizík. Okrem toho, zo spisu, respektíve z daňového priznania za rok 2019 predmetnej spoločnosti je evidentné, že nejde o prvý rok, kedy bola predmetná spoločnosť v strate, keďže z predloženého daňového priznania vyplýva, že stratu dosiahla aj za rok 2019 a to v celkovej výške 61461,72 eura. V tomto kontexte tak nie je zrejmé, prečo je povinný stále spoločníkom v spoločnosti (aj keď jeho účasť predstavuje len 20%), ktorá nevytvára zisk, ale výraznú stratu.

33. Čistý mesačný príjem v čase rozhodnutia súdu teda činí sumu 2739,50 eur ($2489,50 + 250 = 2739,50$ eura), v porovnaní s čistým mesačným príjmom v čase posledného rozhodnutia tento príjem predstavoval spolu 1846,77 eura ($265 + 1060 + 60 + 461,77$). Skutočnosti ohľadne zdravotného stavu však neboli preukázané, pretože aj sám povinný sa na pojednávaní vyjadril, že nemá žiadne zvýšené výdavky spojené s jeho zdravotným stavom. Pokiaľ aj žalovaný bol v čase posledných dvoch pojednávaní práceneschopný, takúto skutočnosť možno považovať skôr za jednorazovú, pričom súdu nepredložil žiaden doklad potvrdzujúci chronické ochorenie, ktoré by vyžadovalo liečbu a s ňou spojené zvýšené výdavky.

34. Súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania a to vykonaním dokazovania vyžiadanim si listinných dôkazov preukazujúcich zvýšené výdavky navrhovateľky, pretože zo spisu preukázateľne vyplýva, že súd ju viackrát vyzýval na predloženie potrebných dokladov, všetky tieto výzvy zostali bez akejkoľvek odozvy, keďže ich navrhovateľka, respektíve jej zástupca úplne odignoroval, čo však nič nemení natom, že aj napriek tomu došlo z dôvodov vyššie uvádzaných k zásadnej zmene pomerov. Podľa názoru súdu je absolútne neúčelné, opakovane a viackrát vyzývať účastníka na splnenie svojej povinnosti, preto súd zamietol tento návrh na vykonanie dokazovania ako nevhodný, neúčelný, keďže navrhovateľka mohla bez pomerných ťažkostí predložiť doklady preukazujúce zvýšené výdavky už oveľa skôr. Zároveň, podľa názoru súdu nebolo nevyhnutné vykonať dôkazy, tak ako to navrhoval právny zástupca povinnej osoby, keďže preukazovať nezájem o otca, týranie a nereagovanie je absolútne nevhodné a nedôvodné, pretože v konaní súd aj s poukazom na zásadu hospodárnosti jednak vzhliadol narušenú komunikáciu medzi účastníkmi konania a sama zástupkyňa navrhovateľky vysvetlila dôvody narušenej komunikácie a dôvody ignorácie otca.

35. Právny zástupca povinného žiadal návrh na zvýšenie výživného z dôvodu jeho rozpornosti s dobrými mravmi zamietnuť. Súd síce oceňuje snahu právneho zástupcu povinného o prezentáciu ním nadobudnutých vedomostí akademicko - filozofického charakteru, avšak tieto žiadnym spôsobom nezmenili vyššie súdom prezentovaný právny názor, nepomínajúc pritom zmysel postrádajúce úvahy o odkaze Cyrilo-metodskej tradície ako veľmi silného odkazu základnej právnej normy upravujúcej pravidlá slušného správania. Právnemu zástupcovi povinného však pri odôvodňovaní nemorálneho správania navrhovateľky unikla jedna veľmi podstatná skutočnosť. Pokiaľ aj mienil použiť uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/76/2018-325 zo dňa 31.10.2018 pre podporu svojej argumentácie, potom súdu celkom nie je zrejmé, či povinný alebo jeho právny zástupca diferencuje rozdiel medzi protiprávnym konaním a nemorálnym konaním. Výsledkom učinenej konfrontácie je záver o nemorálnom konaní povinného, ktorý sa sám dovoľáva porušovania dobrých mravov dcérou, hoci ich sám porušil, čoho dôkazom je aj skutková veta v predloženom rozhodnutí Krajského súdu v Nitre. Aj napriek tomu, že trestné stíhanie neskončilo uložením trestnej alebo administratívno-právnej sankcie za zistené konanie (v tej dobe protiprávne konanie), uvedená skutočnosť neznamená, že jeho konanie nebolo nemorálne. Preto podľa názoru súdu, nemožno hovoriť o dodržiavaní dobrých mravov ani na jednej strane, keďže výsledkom porušovania dobrých mravov zo strany účastníkov je práve vzájomné narušenie rodinných vzťahov. Ak je aj navrhovateľka arogantná, táto jej osobnostná výbava jej bude do budúcnosti spôsobovať problémy v komunikáciách s inými ľuďmi, toho času však už takéto nežiaduce chovanie rodiča v dospelom veku neovplyvnia. Chovanie navrhovateľky však je celkom určite spôsobené aj jej predchádzajúcou negatívnou skúsenosťou s povinným, ktorý zasiahol do jej osobnej, pravdepodobne aj psychickej integrity fyzickým útokom na jej osobu, čo však nemožno celkom určite považovať za normálne správanie sa otca ku svojej dcére. Kvalitu vzťahu rodiča s dieťaťom vytvára vždy rodič od útleho veku dieťaťa, preto ak už prišlo k narušeniu rodičovského vzťahu s dieťaťom, tento nie je potrebné naďalej eskalovať, ale pokúsiť sa tento vzťah zmierlivým postojom vyriešiť, avšak za predpokladu existencie možnosti riešenia takejto situácie. Podľa názoru súdu, pokiaľ aj povinná osoba ponúkla navrhovateľke pomoc akýmkoľvek spôsobom, či už po stránke hmotnej alebo aj nehmotnej, navrhovateľka by takúto nemala odmietať, pretože rodič je práve tou osobou, ktorá jej pomôže odraziť sa do dospelého života. I keď nemožno poprieť nevhodnosť riešenia tejto situácie, či odobriť také správanie ako je ignorovanie otca, či nekomunikáciu s ním, na strane druhej nemožno toto správanie z hľadiska

jeho intenzity vyhodnotiť ako také, ktoré by bolo spôsobilé záveru nepriznať navrhovateľke zo strany otca ako povinného rodiča výživné vo vyššej výške, ako platil od roku 2014. Súčasne však súd do pozornosti navrhovateľky dáva, že otec napriek tomu, že už nežije s jej matkou a netvorí tak spoločne harmonickú rodinu, stále je a navždy zostane jej rodičom, voči ktorému je povinná úctou, rešpektom a adekvátnym správaním. Podľa názoru súdu je spravodlivé od navrhovateľky požadovať, aby svojho otca nediskvalifikovala len do úlohy platcu, ale plnohodnotne rešpektovala a priznávala mu jeho postavenie rodiča. Nemožno totiž do budúcnosti vylúčiť, že pokiaľ by sa jej správanie voči otcovi nezmenilo, či stupňovalo (samozrejme, pokiaľ by on sám toto nepodnecoval, či svojím vlastným správaním nezapríčiňoval), že naň v budúcnosti môže byť iný náhľad. Súd však v predmetnom prípade prihliadol na konanie otca, ktoré arogantnému správaniu predchádzalo, keďže práve jeho zásah do telesnej integrity navrhovateľky mal síce neúspešný trestnoprávny postih, ale určite z hľadiska dodržiavania pravidiel slušného správania a morálky nie je riešením dcéru napadnúť, a spôsobiť jej také zranenia, aké boli popísané v skutkovej vete citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Nitre. Vzhľadom na uvedené, ani právnym zástupcom povinného predložené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/124/2017 zo dňa 26.09.2018 nebolo spôsobilé zmeniť právny názor súdu, o to viac, že farebne zvýraznená veta je vo vzťahu ku konaniu absolútne bez zjavných analogických súvislostí so zisteným skutkovým stavom v tomto konaní. Inak povedané, skutočnosti, ktoré mali byť upriamené pozornosti súdu sú vytrhnuté z kontextu a konštatovanie, ktoré bolo prezentované v uvedenom rozhodnutí je veľmi všeobecným, bez toho, aby mohlo uvedené rozhodnutie významným spôsobom ovplyvniť názor súdu.

36. S poukazom na uvedené, súd záverom dodáva, že dovolávať sa porušovania dobrých mravov povinnou osobu, ktorá ich sama hrubo porušila, súd nepovažoval za dôvodné, spravodlivé, osobitne však nezodpovedajúce právnej úprave, pokiaľ sa osoba, ktorá dovoláva ich porušenia, sama tieto nevie rešpektovať.

37. Zročné výživné pozostáva z alikvotného výživného za 28 dní v 05/2020 (od podania návrhu) vo výške 45,08 eur (výživné na 1 deň 1,61 eura ($50 : 31 = 1,61$ eura) a výživné od 06/2020 do 9/2021 (keďže výživné bolo splatné za mesiac 9/2021) á 50 eur (celkom 16 mesiacov) spolu 800 eur, čo celkovo činí dlh na výživnom spolu 845,08 eura. Súd vzhľadom na výšku nedoplatku na zročnom výživnom, ako aj s poukazom na priaznivú majetkovú situáciu umožnil povinnému podľa § 232 ods. 3 CSP zaplatiť tento nedoplatok do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, čo pri jeho finančných možnostiach a schopnostiach pre neho nebude predstavovať okolnosť, ktorá by mu mala spôsobiť majetkovú ujmu na jeho právach.

38. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Pretože sa týmto rozhodnutím konanie končí, rozhodol súd aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil a neboli tu žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.